

JUNAK (12) *sb m*

a *pochylone*.

sg N junák (6). ♦ A junąka (1). ♦ I junąki(e)m (1). ♦ N junący (2). ♦ G junák(o)w (1). ♦ A junąki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

Młody mężczyzna, młodzieniec; zuch, śmiałek, chwyt; często w odniesieniu do żołnierza; tiro Cn (12) :

Tak że on lin chocia niíszego stanu: wízakoż vrołł cyłthim Iunakiem y mężem barzo mocznym. *MiechGlab* 29, 58; Był też Krol Appollon wielkiey mądrości/ á śwym dworótwem bárzo poczeńny á żywotem iunak wielmi vdátny. *HistRzym* 9, 12 12 r.]; *PaprPan* B3v, Q; Tedy pośzedł Dawid y Iunacy iego [*et viri eius*] do Kiehile/ y vderzył ná Pelifztymy/ y zágnął státki ich/ á lámý poráził porážką wielką *BudBib* 1.Reg 23/5; Mieczýflaw wtory. KAdziel temu prząśdz, a nie cne Polaki, Przyśtało rządzić, serdeczne iunaki. *KlonKr* C2; Będziecie mieć ftroże dobre Daćieli pieniądze łzczodne. (*did*) Vkaże ná drugie. (-) Boć to tu sławni Háyducy Smieli/ y duży Iunacy. *MWilkHist* B3v; *GrochKal* 25.

W charakterystycznych połączeniach: junak czysty, dobry (2), duży, rzeźwy, serdeczny, śmiały, udatny.

*Wyrażenie: »junak zbrojny« (1): Owa przyśzedł czas woienny/ Wśiadłzy ná koń iunak zbrojny: Miedzy nieprzyaćiele wyiał *BierEz* L2v.*

Synonimy: gołowqs, młodzieniec, młodzieńczyk, młodzik, młodziónek, młokos, mołojec, okrzos, szpiczak, wyrostek.

JW